

TESZT VÉREK

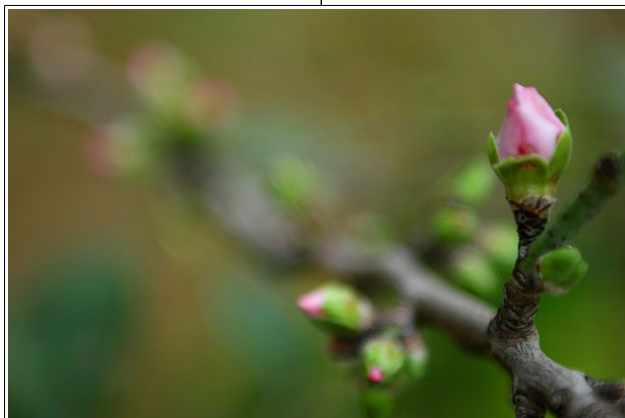
a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVI. évfolyam 2. szám

2016. február

ÉVSZAKVÁLTÁS

„Január, február, itt a nyár”
hányszor halljuk ezt régi öregjeinktől!
Valami megérint bennünket e téli
hónapokban is a tavaszból, ha süt a nap
és nem szállingózik a hó, nem borítja
felhő az égboltot. Ugyanakkor tudjuk, a
természet alszik, a
hóvirág, kankalin,
krókusz, ibolya még
nem elég bátor az új
élet megkezdésére.
Isten a természet
naptárát is úgy
állította össze, hogy
“mindennek rendelt

ideje van”. Az évszakok változását az
idők végéig megígérte a Noéval kötött
szövetségben az emberiségnek a **“vetés
és aratás”-sal együtt (1Móz 8,22)**.
Viszont jólesik a februári napsütés és
világosság, szinte előrehozza a tavaszt.
Az évszakváltás ideje azonban még nincs
itt.

A változások – ha kicsik, ha
nagyok – különbözőképpen hatnak ránk.
Van, aki siettetné, van, aki késleltetné. A
*rendszer*váltás - van, aki többet is átélt -
olyan, ami elért bennünket, egyetemesen
mindenkit, bár nem várta mindenki. Ez
azt is jelentette, hogy az új körülmények
új kihívásokkal szembesítettek bennün-

ket. Legtöbbször a pozitív változásokban
reménykedtek, de voltak ennek áldozatai
is. Az alkalmazkodási készség
különböző az emberekben, és ennek
megfelelően élük át mindazt, ami a
valóság.

Mint ahogy a történelemben, úgy
az egyéni, családi, közösségi életünkben
is szüntelen
megéljük a változást. Nő a gyerek, kamasz
lesz, kirepül a
családból. A
gyülekezetre is hat a
kor szelleme, nem
zárhatjuk be az ajtót
– talán nem is lenne

egészséges, ha kizárnánk mindent, ami a
falakon kívül van. Mi az állandóság a
változásban? Hol a biztonság, a
kapaszkodó? Mit tartunk meg, mit
öntünk ki a „fürdővízzel együtt”?
Valódi megújulást hoz-e az új forma,
vagy ezt is majd egykor avíttnek ítéli az
aktuális „ítélő bíróság”?

Az emberiség történetét
korszakokra osztják a történészek.
Őskor, ókor, középkor, újkor, legújabb
kor és posztmodern kor, de ezen belül
bizonyos események, szakaszok szerint
megkülönböztetnek időszakokat, pl.
görög-római kor, a reformáció kora, stb.
Ezek akaratunktól függetlenül kialakul-

tak az emberiség és a világ története során. Beleszülettünk és részesei vagyunk korunknak. Nem vettük észre - pedig éltünk -, hogy egyik korszakból a másikba értünk át.

Minden változás krízis – annyi különbséggel, hogy vannak előre látható változások, mint az életciklusok egy ember életében, pl. öregedés, változó kor –, vannak viszont kiszámíthatatlan változások, mint pl. egy természeti katasztrófa. Azonban a változás, a megszokottól eltérő váltás sok hordalékot is felkavarhat. Ilyenkor nem tűnik fel annyira a diszharmónia, mert egyébként is fenekestül fordul fel a világ, tehát „belefér” – lelkünk ellensége legalábbis nagy szakértelemmel csempészi bele a változás zűrzavarába saját „reklámját” – lényeg, hogy senkinek se tűnjön fel, honnan ered... Mint Jeremiás próféta Franz Werfel könyvében: “Jirmijah füle most már kiveszi a közlő zene hangjait is. Milyen más ez, mint a karok muzsikája az Úr templomában! Kedves és tetszetős dudálás, csicsérgés és húrpengetés ez itt, hízeleg a fülnek, édes álomba ringatja a lelket. Ebből a muzsikából nem nyúlnak az ég felé – mint Aszáf kórusaiból – zengő óriáskezek, könyörögve és követelőzve. Ütemesen közeledik a zenekar; sok férfi és nő fújja a fuvolákat és kettős sípokat, pengeti a kézihárfaakat és lantokat, és veri a kis dobokat. A zenészek mind vakok s szelíd botütésekkel terelik őket, mint a nyáját... Jirmijah megrémül... és elinalna... De ezek a hívők már a következő pillanatban saját tévedésük

istenné magasztosított semmisége előtt mindnyájan földig fognak hajolni.” (Halljátok az Igét. Budapest, 1980. 219-20.o.) Mintha lelket magával ragadó lenne az, ami történik, csupán a próféta éli át rémülettel és iszonyattal a változást. Mint ahogy az Áron által – kérésükre – öntött aranyborjú előtt hódoltak: **„Ezek a te isteneid Izráel, akik kihoztak téged Egyiptom földéről.”** Mindkettő a stabilitás hiányából eredő tévelygés volt. Mózes nincs itt, ki tudja mi történt vele? Jeremiás korában: Egyiptom, vagy Babilon közül válasszunk? Nincs válasz, ezért próbálkozunk, tapogatózunk, tájékozódunk.

Jelenünk sok hasonló dolgot produkál, vannak olyan értékek, amelyek „idejét múltak”, mások fölöslegesek. Ugyanakkor környezetünk az érvényesülés, gazdagodás, birtoklás vágyát kelti fel bennünk, akár más kárán is. Viszont vannak evangéliumi értékeink, amelyek ezzel szemben élnek gyülekezeteinkben és a megelégedést istenfélelemmel, a szolgálatot szeretetből, a belső gazdagságot akár szegénységgel javasolják. Nem élhetünk harcok nélkül, mint ahogy a kísértő Krisztus Urunkat nem hagyta békén, bennünket is „ordító oroszlánként” szorongat. Ezért int az Ige: **„Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog néked a Krisztus.” (Ef 5,14)** Korunk bizonytalansága, a felgyorsult idő, a változások vihara, az új villámgyors térhódításának káprázatában segít az Ige odacsendesedni Isten elé,

hogy krisztusi látást, világos útmutatást nyerünk.

Január, február – itt a nyár? A napsütés, a világosság növekedése ezt sugallná. A ciklonok, időjárási frontok viszont az évszaknak megfelelő hőmérsékletet és csapadékot produkálnak. A tavasz még várat magára, de eljön, mint ahogy a világ megalapítása óta mindig elérkezett és megújult az élet. Egyéni, közösségi életünkben is elhozza – akarata szerint – a „felüdülés idejét” az Úr, Akinek hatalma van erre, ha Tőle várjuk.

Kiss Emil

TAVASZVÁRÁS

Hordják a városon kívülre mind a megroskadt, sáros, jeges havat.
Ez a nagy munka minket arra int,
hogy ezt a szennyet, mi bennünk maradt,
ami szívünkre szürkén ráfagyott,
ne tőrjünk, – bár sokszor kudarcba fúlt
öntisztulási vágyunk, s távlatot
reményünk sem nyújt,
mert kísért a múlt.
Magunkban nincs erőnk kihordani;
a felgyülemlett szenny mind Arra vár,
Ki tegnapi, mai, sőt holnapi
nyílt s titkos bűnünket kivitte már
– igen – a városon kívülre, hol
Isten Bárányaként megöletett.
Feloldott minket az átok alól,
s ezért szívünkben új tavasz lehet!

Balogh Miklós

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Lelkipásztor-beiktatás

Január 10-én, délután került sor gyülekezetünkben Boros Dávid lelkipásztori beiktatására. A gyülekezet különböző csoportjai mellett a köszöntések sorában jelen voltak többek között Ujvári Ferenc lelkipásztor és felesége, Anikó is, valamint a búcsúztató kiskőrösi gyülekezet részéről is képviselők, és a szomszédos gyülekezetek képviselői is átadták jókívánságaikat.

Fotó Szilágyi Anna

Papp János testvér hirdette az ígét a Kolossébeliekhez írt levél 2, 6-7. alapján, melynek középpontjában három kérdés állt: hol gyökerezzen meg egy lelkipásztor, mit építsen és milyen legyen egy gyülekezet. Mint ahogy egy növény számára létfontosságú, hogy mibe gyökerezik, így a mi életünkben is fontos, hogy mire alapozzuk az életünket. Belegyökerezhetünk saját múltunkba vagy másokéba, várhatjuk egymástól a jót, az igazat, és ez mind jó, ahogy tapasztaljuk is. Az ígében azonban az van, hogy aki Istenbe mélyíti a gyökerét, tőle kaphatja az igazi erőt, tanácsot. Gyülekezetként a szeretet jegyében sokat foglalkozunk másokkal,

de nekünk is elsősorban Istenbe kell kapaszkodnunk, hogy folyóvíz mellé ültetett fává váljunk, és mások is épülhessenek rajtunk keresztül. Fontos a gyülekezet részéről egy jó közösség felépítése, akik tudnak együtt munkálkodni. Nemcsak beleereszteni gyökereinket Krisztus szeretetébe, kegyelmébe, hanem tevékenyen épülni is. Ez az építkezés nem szabad, hogy csupán külsőség legyen, a csillogó gyors magasodás, hanem igazán Belőle fakadó, őszinte fejlődés, mert erre adja áldását. A gyülekezet a hálaadás által tud gyökerezni, ahogy egyre bőségesebben adunk hálát Isten munkájáért, amit közösen végezhetünk. Ezeknek a hálaadásoknak nagyon fontos részei a nyilvános szavak és az otthoni beszélgetések egyaránt, és tetszik Istennek, ha ilyen szívvel fordulunk egymáshoz.

Azzal az örömmel és hálával, mellyel fogadtuk Boros Dávid testvért, és kedves családját, imádkozzunk értük továbbra is, és vállaljuk mi is bátran a szolgálatot, hogy együtt megláthassuk, hogyan épülhetünk fel az Úrban valóban egységgé, és hogyan válhatunk áldássá mások számára is.

„Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljetez is őbenne. Gyökerezetek meg és épüljetez fel őbenne, erősödjetez meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.”

Szabó Debóra

Egy meghallgatott imádság

Erőt kértem az Úrtól
s Ő nehézségeket adott,
melyeken megedzödtem.

Bölcsességért imádkoztam
és problémákat adott,
melyeket megtanultam megoldani.

Előmenetelt óhajtottam,
Gondolkodó agyat adott és testi erőt,
hogy dolgozzam.

Kértem bátorságot
és Isten veszélyeket adott,
melyeket legyőztem.

Áhítottam, hogy szeretni tudjak
és kaptam az Úrtól bajbajutott
embereket,
hogy segítsék rajtuk.

Kegyess jóindulat helyett alkalmakat
kaptam a jóra.

Semmit sem kaptam, amit kértem,
és mindent megkaptam,
amire szükségem volt.

Imádságom meghallgatásra talált!
/Oláh Zsolt testvérünk hagyatékából/

BIOLK teremtorna

Immár harmadszor rendeztük meg a BIOLK teremtorneját. Nyolc alkalommal volt nagyobb, szabad téren rendezett esemény, a sportcsarnokba összehívott tornára mindig az őszi BIOLK legjobb nyolc csapata kapott meghívást.

A József utcai csapat mindig nagy reményekkel vágott neki ezeknek a tornáknak, ezúttal azonban úgy éreztem, nincs esélyünk megnyerni az első helyezettnek járó trófeát, mivel nem a legerősebb összeállításban készültünk erre a napra. Az első meccsen nem is játszottunk jól, mégis sikerült győzelmet elérnünk Kiskőrös ellen.

A második találkozón már jobban ment, ám így is kikaptunk Szigetszentmiklóstól. A csoport utolsó mérkőzésén nyernünk kellett, és sikerült is, így bejutottunk a legjobb négy közé. Az elődöntőben a tornán addig a legjobb formában játszó Felsőpeténnyel csaptunk össze, és azt kértem a fiúktól, hogy alázatosan focizzunk. Hátrányba kerültünk néhány perccel a vége előtt, de hamar sikerült egyenlítőnünk, a döntetlen után hetespárbaj következett, amiről nem voltak jó emlékeink – tavaly éppen ellenük veszítettük el így a döntőt. Most azonban mi voltunk a jobbak, nyernünk és továbbjutnunk! A döntőben Debrecen következett, éppen úgy, mint az őszi BIOLK-on. Akkor 3–2-re kikaptunk, most azonban sikerült nyernünk, mi vihettük haza az aranyérmeket! A második, vesztes mérkőzés után azért

imádkoztam, hogy legalább egy jó meccsünk legyen – lett három, így nagyon boldogan tértünk haza.

A csapattársaim ezen a napon Hegyi Sámuel, Török Dániel, Guzy Péter, Hegedűs Péter, Guti Jonatán, Kovács Tamás, Kovács András és Takács Máté voltak, Kántor Tamás és Kovács Áron pedig a pálya széléről segítettek minket.

Köszönöm nagyon a szervezők segítségét és a gyülekezet támogatását, együtt ünneplését velünk!

Kántor Barnabás Donát

Ökumenikus imahét

Az ökumenikus imahét igehirdetője gyülekezetünkben Románné Bolba Márta

evangélikus lelkész, aki a magvető példázatával mutatta be nekünk az értünk fáradó Istent. Üzenetében elmondta, hogy ha befogadjuk és megtartjuk Isten szavát, egyetlen magból harmincszoros, hatvanszoros vagy akár százszoros terménynövekedést tapasztalhatunk meg életünkben (Mt 13:3-8).

ht

IMÁDSÁG

A FÉNY erősebb, mint a sötétség.

Az ÖRÖM hatalmasabb, mint a szomorúság.

A BÉKE értelmesebb, mint a széthúzás.

A JÓSÁG boldogítóbb, mint a gyűlölet.

Ezért Uram, engedd, hogy fényed
legyünk!

Teremts bennünk örömforrást!

Tégy minket békéd hírnökévé!

Tölts meg bennünket jósággal, hogy
dicsőséged tovább sugározzék általunk
az egész világon!

A FÉNY nem lesz gyengébb attól,
hogya másoknak világít.

A SZÍV nem lesz szegényebb azért, mert
mások felé fordul.

Az EMBER nem lesz üresebb, amikor
másokat boldogít, de
a világ világosabb lesz, az emberiség
békésebb,-

önmaga pedig egyre jobban Isten
képmásává
válík. Ámen

Innen – onnan

VENDÉGLÁTÁS

III. Amadé Savoyai herceg híres volt visszahúzódó, szolid életmódjáról. Fejedelmi körökben rossz néven vették túlságos egyszerűségét. Ezt a nyugat-római császár egy alkalommal tudtára is adta egy diplomatája útján, aki Savoyába látogatott. Az uralkodó kifogásolta, hogy a herceg ritkán tart fogadásokat, estélyeket és bálakat. A herceg tudomásul vette a kifogásokat, de nem szólt semmit.

A főudvarmester, aki tudott erről a panaszról, elvezette a diplomatát a hercegi palota egyik termébe. Negyvenöt szegény ült itt egy asztalnál. A főudvarmester elmondta, hogy a herceg pontosan kiszámítja, mennyibe kerülnének neki a mulatságok, bálók, fogadások, és azt a pénzt a szegények táplálására, segélyezésére költi. Udvaroncai előtt szokta mondani, hogy a szegények táplálása, segélyezése neki több örömet szerez minden mulatságnál.

Ebből nagyobb haszna van az országnak is és neki, magának is!

Közreadta: H.A.

**MINDEN AKADÁLY EGYBEN
LEHETŐSÉG IS**

Egyszer régen a király egy hatalmas szikladarabot tett az út közepére. Ezután elrejtőzött és figyelte, vajon elmozdítja-e valaki a követ. Arra jöttek a király leggazdagabb kereskedői és udvaroncai és egyszerűen kikerülték. Sokan hangosan hibáztatták a királyt, amiért nem tartja tisztán az utakat, de senki sem vitte el követ az útból.

Ekkor egy paraszt jelent meg, aki zöldséget cipelt. Amint odaért a kőhöz, lerakta áruját és megpróbálta félregurítani a sziklát. Sok erőlködés után végül sikerült. Amint a paraszt felvette a zöldségeket, meglátott egy tárcát heverni az úton ott, ahol a kő volt. A tárcában sok aranytallér volt - és egy üzenet a királytól, hogy azé az arany, aki elgörgeti az útról a sziklát.

A paraszt megtanulta, amit sokan nem értünk: minden akadály egy lehetőség körülményeink javítására.

Közreadta: H.A.

A NAGYPAPA TÁNYÉRJA

Egy kis faluban lakott egy jómódú család, ahol apa, anya, nagypapa és egy gyerek élt együtt egy fedél alatt. A családi étkezések mindig közösen, az asztalnál zajlottak. Karácsonykor mindig szép terítő, friss virág és drága étkészlet került az asztalra úgy, ahogy illik.

A nagypapa már öreg volt, reszketett a keze, sokat betegeskedett. Ezért kilötyögtette az ételt a drága asztalterítőre. Rossz szemmel nézte ezt a menyé, és ezért korholta az idős embert. Karácsonykor azonban megelégette a dolgot és nem engedte a családi asztalhoz ülni. Így a nagypapa a sarokban ült le egy sámlira, ölbe vette a tányérját és úgy evett. Egy óvatlan pillanatban azonban kiesett az öléből a gyönyörű tányér, és tartalmával együtt leesett a konyha kövére, ami darabokra tört.

Nagyon mérges lett az asszony és a férje is, hogy a drága étkészletből eltört egy tányér, amit nagyon sajnáltak. Rá is ripakodtak az idős emberre az ügyetlensége miatt. Ezért karácsony másnapján elővettek egy csorba, megkopott cserépedényt, és az lett a nagypapa tányérja. Ő nem ellenkezett, beletörődött a sorsába és elfogadta az ócska holmit. Finom vacsora került bele, a nagypapa pedig könnyes szemmel evett. Szeretett volna ő is az asztalnál ülni a családjával. Újra megisméltődött az eset. Ez a kopott kis cserépedény is kiesett a nagypapa kezéből és darabokra tört a konyha kövén. Az anya már készült, hogy ismét leszidja a nagypapát, amikor felugrott az asztaltól a gyermekük

és odasietett a cserepekhez. Elkezdte összeszededegetni óvatosan, egyenként. Erre az apja ráripakodott, hogy üljön le. - Nem ülök le. Összeszedem és összeragasztom a cserepeket, hogy amikor öregek lesztek, akkor ti is ebből a tányérból egyetek!

Közreadta: H.A.

Részlet Szikszai Béni Maran Atha!

- című könyvéből:

„Csak a megtartott ige tesz boldoggá. Amikor egyszer szívedbe zárod, hogy aki énhozzám jő, semmiképpen ki nem vetem, akkor jöhetnek kísértések és az ördög vádolásai, kudarcok és nyomorúságok, te boldogan mégy tovább, mert azt mondod, hogy még így se vet ki engem az én Uram, Jézus Krisztus. Ott tartod-e szívedben, hogy senki nem ragadhatja ki őket az én kezemből? Amikor körülötted tombol a vész, amikor az ördög minden ravaszágával arra törekszik, hogy elhitesse veled, hogy hiábavaló a kegyelem és minden igyekezeted, egyszer úgyis elveszel, akkor ott van-e szívedben az ige, hogy >> Íme, az én markaimba metszettek téged, és kőfalaid előtttem vannak szüntelen<<”

Közreadta: H.A.

Gondolatok

- Jellemünket nem a külső körülmények, hanem az imádkozó életünk alakítja. *(Spurgeon)*
- „Milyen mérhetetlenül nagy Isten ereje, amely hatékonyan működik bennünk, hívőkben.” (Efézus 1:19)

- Minden virág elmond valamit a földről, mely őt növekedéshez segítette, s a fényről, mit beleszőtt önmagába, ugyanígy vallanak tetteink is magunkról.
(Szent-Gály Kata)
- Minden bűn az ürességtől való menekülésre tett kísérlet.
(Simone Weil)
- Néha vissza kell néznünk, hogy tudjuk: a múltunk tanított meg értékelni a jövőnket.
- A világ olyan körülötted, amilyenné magad alakítod.
- Tornyak, várak és paloták összedőlhetnek, de a Szeretet örök!
(Fekete István)
- Ha bírálod a közösséget, melyhez tartozol, bíráld meg magadat is, hogy mit tettél érte!
(Szent-Gály Kata)
- A remény olyan, mint a vér. Amíg áramlik az ereidben, addig élsz.
(Omitry Glukhorszky)
- Az a valóban nagy ember, aki hozzá tud segíteni másokat, hogy nagyoknak érezzék magukat.

Gyülekezetünk betegei

„Imádkozzatok egymásért, és én meggyógyítlak titeket.”

(Jak 5:16)

Ádány Vince és neje	Ráduly Emil
Balogh Irén	Rumbold Gyula
Deák Attila	Sebők Györgyné
Gálffy Imre	Stubnya Tiborné
Hetzke József	Szabó László
Husza Tiborné	Szalay Mihályné
Kántor Ida	Szikszai Lajosné
Kántor Imréné	Szücs Borbála
Kiss Tamara	Tóth Imréné
Liptai Sándorné	Vida Sándorné
Nagy Sándor	

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

VALAKI ÉRTEM IMÁDKOZOTT

Mikor a bűntől meggyötörtén
A lelkem terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a terhem,
Valaki értem imádkozott.
Valaki értem imádkozott.
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret,
Jó barátom, vagy testvérem.
Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És Azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Reményik Sándor

Gyülekezeti programok

- február 7. 09:00 Közös imaóra
- február 09. 18:00 Kórházmisszió
- február 11. 15:00 Nyugdíjas klub
- február 13. 10:00-13:30 MABIM házaspárok konferenciája.
Előadók: Révész Lajos és Szilvia
- február 13. 17:00 Szerelmesek vacsorája
- február 14. 09:00 Kiscsoportos Biblia-tanulmányozás
- február 19-21. Vezetőségi csendes hétvége
- február 21. 09:00 Női/Férfi imaóra /du. nincs összejövétel
- február 21. 15:00 Törökbálint Olajág istentisztelet
- február 26-28. Ifjúsági csendes hétvége Boros Dávid lelkipásztorral
- február 28. 09:00 Kiscsoportos Biblia-tanulmányozás
- március 06. 09:00 Közös imaóra

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

de. 9:00 imaóra,

de.10:00 istentisztelet

du. 17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliaóra

19:00 énekóra

Mindenkit szeretettel várunk!